

Izhaja vsak petek dopoldne. Izdaja konsorcij Malega lista. Naslov: Mali list, Trieste, Cassella contro 87. — Urad: via Valdirivo 19-III.

Odgovorni urednik: dr. L. BERCE.

POSANEZNA ŠTEV. 30 STOTINK.

NAROČNINA za celo leto 10 L., pol leta 5 L., četrt leta 3 L. — IZVEN ITALIJE celo leto 24 L., pol leta 12 L., četrt leta 5 L.

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN

C. Corr. Postale

CENA OGLASOV (Dr. Puntar)

LJUB. JANA (Jugoslavija)

OGLASNI: 50 stotink vsaka beseda v navadnem tisku; mastno 40 stotink beseda; z VELIKIMI ČRKAMI 50 st. beseda. Pri stalnem oglaševanju primeren popust.

Mali koledar.

Petek, 27. aprila: Peter Kanizij; Pe-regrin; Čita. — Sobota, 28.: Pavel od Križa; Vital. — Nedelja, 29.: Peter, mučenec. — Ponedeljek, 30.: Katarina Sien-ska; Marijan. — Torek, 1. maja: Filip in Jakob. — Sreda, 2.: Atanazij; Sekund. — Četrtek, 3.: Najdba sv. križa; Mavra. — Petek, 4.: Florijan (Cvetko). — So-bota, 5.: Pij; Irenej; Angela.

MALE NOVICE.

Združene občine.

Združeni sta občini Anhovo in Deskle; po laško bo to Salona d'Isonzo. Log, Čezsoča, Žaga in Srpencia so pridružene Boveu. Ponikve in Šentviška gora pridejo pod Sv. Lucijo. Biljana in Medana v Brdih se združita v občino Dobrovo (Castel Dobra). Volče se pridružijo Tolminu.

Terčeljeve šmarnice.

Prejeli smo lično knjižico, ki jo je spisal dobro znani vzgojni pisatelj profesor Filip Terčelj. Knjižica nosi naslov «Marija, naše življenje!» Obsega 31 beril za šmarnice. Pisatelj lepo opisuje človeškega življenja pot od krstnega kamna do groba. Knjižici so dodane mašne molitve, tako da bodo bralci knjižico «Marija naše življenje!» lahko rabili za molitvenik. Stane pa v platno vezana z rdečo obrezo 6 lir, zlato obrezana 8 lir. Terčeljeve šmarnice prodaja Katoliška knjigarna v Gorici.

Ameriški letalci.

Zopet se je proslavil en ameriški letalec. Ta je Wilkins. Dne 15. aprila se je dvignil v družbi Norvežana Nielsena z rta Barrow na Alaski. Letela sta proti severnemu tečaju, da se prepričata, ali je tam suha zemlja. Mimo tečaja sta preletela dalje na evropsko stran proti Spitzbergom. Pet dni sta tičala nekje v snegu. Po zraku sta letela 21 ur. Povsod občudujejo drzni polet.

Potres v Korintu.

Kmalu za Bolgarijo je na Balkanu potres obiskal Grčijo. V nedeljo zvečer 22. t. m. se je streslo na Peloponezu (polotok Južne Grčije). Mesto Korint je uničeno. Bilo je v Korintu okoli 3000 hiš. Pokonci jih je ostalo baje le še kakih 50. Vse je razdejano. Ljudstvo se je razbežalo na vse kraje. Korint je znan iz starih časov; veliko je bilo tam spominov na staro grško kulturo in umetnost. Tudi ti spomeniki so utrpeli silno škodo. Grčija namerava najeti posebno posojilo v pomoč Korintu.

Kaj misli Vukičević.

Jugoslovanski ministrski predsednik Vukičević je bil po Veliki noči v Splitu. Tam je pred zbranimi radikalcem govoril o političnem položaju in obširno tudi o najetju velikega posojila v Angliji. O tem je takole pravil: «Izvedba tega posojila je najboljša jamstvo za mir v Srednji Evropi. Anglija, ki daje naši državi tretjino več, kakor je dala Nemčiji za osiguranje Dawesovega načrta, dve tretjini več, kakor Poljski za njeno stabilizacijo, ima največ interesa, da ohrani mir v Srednji Evropi zelo zaposli svoj kapital v naši državi. Po najetju tega posojila bo prva skrb Angleške, da naša država gospodarsko mirno napreduje.»

Tržaški telefon.

Sredi maja upajo da bo odprta nova avtomatična telefonska centrala v Trstu. Pri ti centrali ne bo treba «gospodične», vse pojde samo od sebe.

Grozen potres na Balkanu.

Letošnja pomlad je bila bogata na potresih po celi zemeljski krogli. Če pa govorimo o potresih na Balkanu, bi utegnili kdo misliti, da je to v podobi rečeno in da znači politične pretrese. Pa je dejansko pravi zemeljski potres obiskal zlasti Bolgarijo s tako silo, da je podobno vojni katastrofi. Ze zadnjic smo poročali, kako se je treslo v Čirpanu in koliko je tisti potres doprinesel škode. Toda ostalo ni le pri tem. Potresni sunki so se dneve in dneve naprej ponavljali. Med prebivalstvom vlada strah in groza. Več oseb je znorelo od strahu. O posledicah potresa prinašamo tu nekatere popise:

V Plovdivu opazimo prva znamenja potresnega razdejanja. Na kolodvorskem postopju so porušeni dimniki, hiše po mestu imajo velike razpoke. Od minareta neke mošeje je ostal samo še spodnji del; zgornji je pri padcu težko ranil tri osebe. Balkon neke hiše se je odtrgal in pokopal pod seboj neko ženo.

Iz Plovdiva proti Čirpanu je razdejanje vedno strašnejše. Povsodi premaknjene strehe, porušeni dimniki, prelomljeni zvoniki; v hišah zijajo vedno večje razpoke. Zanimivo je opazovati, kako so močno zidana poslopja, kakor šole in cerkve, mnogo bolj prizadeta po naravnih podzemski sili nego ilovnate kmetijske kočje.

Čirpan je dejansko ena sama ogromna razvalina. Vse navskriž leži tramovje, opeka, betonske plošče, vmes oprava razno blago. Kolodvorsko postopje je na zunanjo ostalo precej celo, toda stropi so se vsi udrli in med deskami in tramovjem se stiska hišna oprava. Zdržna banka, ponos in opora kmetijskega prebivalstva, se je dobesedno sesula v prah; pod njenimi razvalinami se še vedno nahajata mrtvi trupli bančnega predsednika in enega sluga. Blagajnik je ob prvem potresnem sunku stal pri blagajni. Rušeče se tramovje ga je ujelo kakor v kletko, vendar je ostal skoro popolnoma nepoškodovan in po 26 urah so ga potegnili živnega izpod razvalin. Toda srce mu je tako oslabeledo, da je naslednji dan umrl. — Čudno se je igrala naravna sila s parnim mlinom, kjer

Švehla bolan.

Češki ministrski predsednik dr. Antonin Švehla je močno bolan. Poslov ne more več opravljati. Veliko se ugiblje, kdo bo njegov naslednik. Švehla je bil izredno sposoben taktik. Znal je v najhujših razmerah družiti različne stranke k pozitivnemu delu za nepredek države. Pravijo, da bo težko dobiti tako spretnega naslednika.

Verski pouk v Foačiju.

«La vedetta dell'Isonzo» od 19. t. m. poroča: «Šolski skrbnik v Tridentu je mesca januarja sporočil škofijskima ordinarijatom v Tridentu in v Briksnu, da se mora od sedaj naprej vršiti verski pouk v vseh ljudskih šolah ob Zgornji Adiži (južno Tirolsko) izključno v italijanskem jeziku. V krajih, kjer so otroški vrteci, se mora uvesti ta odredba že v prihodnjem šolskem letu, v drugih krajih tekom dveh let.»

Nemška duhovščina pa tega odloka noče sprejeti na znanje. Sklenile je, da se mora verski pouk vršiti v materinem jeziku.

Po poročilu iste «Vedette» je nemška duhovščina napravila sledeči sklep: «Duhovščina dekanata Malles (nemška duhovščina, ki spada pod tridentinsko

stojita sprednja in zadnja stena, obe končni steni pa sta se sesuli. Cela ni ostala nobena zgradba. Vtis je tem pretresljivejši, ker je mesto čisto prazno — vse prebivalstvo je zbežalo na polje v okolici, kjer si je napravilo zasitne šotore ali samo ležišča pod milim nebom. Tudi poštni in brzojavni urad sta se namestila v šotorih.

Na poti iz Čirpana v Borisov grad srečujemo še povsodi iste prizore: razdejana bivališča in na prostem prenočujoče ljudi. Najhuje je razdejanje v vasi Omurovo, kjer ni ostal kamen na kamenu. Po ozemlju je opaziti razpoke, iz katerih je privrela na dan voda, potem pa zopet usahnila; tod in tam so se veliki deli sveta znižali. Mineralni studenec Meričlare, ki je imel ista svojstva kakor oni v Karlovih varih, je popolnoma usahnul.

Borisovgrad, ki je bil zelo čedno, napredno mestece z zelo lepimi zgradbami, je istotako domalega porušen. Povsodi udrti strehe in stene, kupi opeke, tramovja, desk, opreme. Ljudje najbolj žalujejo za šolo, novo, krasno zgradbo, ki je stala šest milijonov levov. — Čudno šalo si je dovolila narava pri cerkvi, kupola je zdrknila med oba obglavljena zvonika in obličala tamkaj popolnoma nepoškodovano.

Kralj Boris je z ostalimi člani kraljeve hiše obiskal potresno ozemlje in tolažil prebivalstvo.

Jugoslovanska vlada in kralj Aleksander sta izrekla bolgarski vladi in carju Borisu sočutje ob veliki nesreči. Poslanik Vakarevski v Belgradu se je za izraze sočutja zahvalil pri Šumenkoviču. Jugoslovanski in češki Rdeči križ sta poslala Bolgarom pomoč v denarju. Notranji minister dr. Korošec je dovolil na prošnjo Vakarevskega olajšave za prehod čes mejo na korist prebivalcem, ki imajo zemljišča v Jugoslaviji.

Škoda, povzročena od potresa, se ceni na 500 milijonov levov. Čez 100 potresnih sunkov so našli. Veliko je tudi človeških žrtev; samo v Plovdivu je bilo po uradnih podatkih 20 mrtvih, 100 pa ranjenih.

Šibe potresa reši nas, o Gospod!

škofijo) in celokupna duhovščina brik-senške škofije, je ene misli z ljudstvom in je sprejela sledeči sklep: z nobeno in tudi še tako težko prepovedjo, z nobeno grožnjo in nobeno odredbo, ki bi prepovedala verski pouk v materinem jeziku, se duhovščina ne bo dala premakniti od svojega sklepa.»

Radio Domžale.

Slovenija dobi oddajno postajo za radio. Gradi se v Domžalah. Postajo bo imela krščanska Prosvetna zveza, ki bo skrbelo, da se slovensko ime ne bo v svetu oblatilo z nedostojnostmi. Svobodomiselci so seveda močno poparjeni, da niso dobili v roke te lepe priložnosti za širjenje pohujšanja.

Letalske.

Judovsko časopisje nerado omenja, če je kak slaven mož veren katoličan. Taka reč ne gre v račune časopisju, ki o veri govori le, kadar jo zaničuje. Letalca na «Bremenu», ki je preletel ocean, Koehl in Fitzmaurice, sta n. pr. pred poletom šla v Baldonelu na Irskem k spovedi in sv. obhajilu. O Lindbergu se je zvedelo, da pri slavnem poletu iz Njujorka v Pariz ni imel za «varstvo» v aparatu ptičje kosti, ampak svetinjico Mater božje.

Rothermere in Tirolci.

Rothermere je znani lord, ki se poteguje za Mažare, češ da se jim godi strašna in vnebovpijoča krivica. Tirolski deželni glavar v Innsbruku dr. Stumpf je pisal Rothermeru, naj se potegne tudi za druge manjšine. Časnik «Innsbrucker Nachrichten» pa je poslal svojega zastopnika naravnost v London, da bi govoril, z usmiljenim lordom, kaj da misli o tirolskih rečeh. Dopisnik je šel v London, a Rothermere ga ni pustil k sebi. Rekel je, da zdaj je treba pomagati nesrečnim Mažarom; to da je tako važna reč, da mora vse drugo počakati. Dopisnik je odšel iz Londona za eno izkušnjo bogatejši.

Devetleten deček požigalec.

V vasi Winkeln pri Welsu sta v zadnjem času pogorela dva kmečka domova. V obeh slučajih je bilo očitno, da je bil ogenj namenoma podtaknjen. Dognali so, da je bil obkralj požigalec devetleten deček Franc Zellinger. Fant je izjavil, da je zato zažigal, ker ga silno veseli, če pride kje skupaj veliko ljudi.

Mravlje so jo pokončale.

V vasi Karitubi v Južni Ameriki so velike množice mravelj poplavile hišo neke bolne starke, ko je spala. Zbudila se je, kričala na pomoč, a nikdo je ni slišal. Ko so se zvečer vračali kmetje s polja, so začuli v hiši stokanje. Reva je bila pokrita z globokimi ranami in došli zdravnik je moral uporabiti strupen plin, da je prepodil razjarjene mravlje. Starka je uro potem umrla v strašnih mukah radi zastrupljenja krvi.

Podjeten Arabec.

Arabec Izmael Rafi v Biskri si je želel izboljšati dohodke, toda kako? Misli je in misli, končno pa si tudi izmislil. Ujel je velikega puščavskega kuščarja, ki ga imenujejo «varan». Ta žival je s svojimi silnimi zobni tudi človeku nevarna. Ben Rafi je kuščarju izdrl zobe, tako da ni bil več nevaren. Potem je vzel žival in jo skrivoma spustil v kak bazar ali trgovino, ko je bilo ravno največ žensk notri. Seveda je povsodi nastal strahovit krik; ženske so skakale na stole in mize, kuščar pa se je valil za njimi. Tedaj pa je kot rešitelj nastopil Ben Rafi in kuščarja s palico pregnal. Ženske so mu bile povsodi hvaležne in ga obilo obdarovale z denarjem. Arabcu se je torej njegov preprosti načrt zelo dobro obnesel. Bolj nepreviden je bil, ko je začel kuščarja spuščati proti tujkam, ki so se posamez izprehajale. Večina je iz strahu omedlela ali dobila srčne krče; neki Američanki se je celo omračil um in je menila, da je kuščar neprestano za njo. Francoska kolonijalna oblast je končno postala pozorna na Ben Rafija in odkrila njegovo zvijačo. Arabec je bil obsojen na eno leto ječe.

Radio v službi človekoljubja.

Veliki pariški dnevnik «Le Matin» je te dni razdelil največjim pariškim bolnicam deset radioaparato. Ob tej priliki je ravnatelj pariških človekoljubnih zavodov naglašal veliki vpliv plemenite glasbe na bolnikovo stanje. In nobeno drugo podajanje glasbene umetnosti za bolnike ni tako primereno kakor radio, kjer odpade vse, kar bi bolniku bilo nadležno ali škodljivo in ostane le sama čista glasba.

Zaklad iz 30 letne vojne.

V Plessingu v Avstriji je kmečki posestnik Leopold Dietrich zaradi nekih naprav kopal v svoji kleti. V globini enega metra je zadel na veliko lončeno posodo, polno starega denarja. Našli so 3632 srebrnih novcev z letnicami 1625. do 1650., to je iz časa tridesetletne vojne.

Socialni vestnik.

V Avstralijo doslej priseljevanje Italijanov ni bilo nič omejevano po avstralskih oblastvih. Pred časom pa se je začela med tamošnjim delavstvom propaganda proti doseljevanju, italijanskih delavcev in bivši minister Hughes je v javnem političnem govoru nastopil proti Italijanom. Sedaj je avstralska vlada odredila, da listi posestniki, kateri dobivajo podpore od avstralske «Poljedelske banke», ne bodo smeli več najemati italijanskih delavcev. Če se bo to res izvajalo, bo za izseljence iz Italije nastala slaba doba v Avstraliji.

Zmaga krščanskih socialistov. V papirnici v Vevčah pod Ljubljano so 28. marca delavci volili svoje takozvane obratne zaupnike. Vloženi sta bili dve listi: liberalna in krščansko-socialna. Od 497 oddanih glasov je dobila liberalna lista borih 63 in izvoljenega 1 zaupnika, krščanska lista pa 434 glasov in izvoljenih 7 zaupnikov. Od vseh volilnih upravičencev se jih je vzdržalo glasovanja 36.

Največja tovarna čevljev. V Zlinu na Češkem je preprost čevljar Tomaž Bata naredil pred vojno malo tovarno. Po vojni je tako napredoval, da izdeluje sedaj dnevno 65.000 parov čevljev. Na Češkem je l. 1921. par čevljev stal 200 kron, letos se dobi za 50 K. Tako je Bata znižal cene. Njegovi delavci so vsi spretni, ker vsakega dene tja, kjer se bolje udeležujejo njegove posebne zmožnosti. Plača je urejena tako, da delavci kupijo surovine od podjetja in izdelek podjetju nazaj prodajo. Njih lastni dobiček je, da delajo pridno in solidno. Šoferji pa po določenem številu prevoženih kilometrov postanejo sami lastniki avtomobila. Čimbolje skrbe za vozilo, tem preje postane njihova last. Bata je v organizaciji veleprodukcije posekal Amerikance.

Izseljevanje v Ameriko. Po novih predlogih v Vošingtonu bo odpadlo na Italijo 5989, na Jugoslavijo pa 739 prostih mest na leto. Na prvi pogled več kot doslej, čeprav le neznatno. Toda v drugih točkah določa novi zakonski predlog, da se vštejejo v to število tudi tisti, ki gredo iz Amerike v Evropo na obisk in se spet vrnejo; všteli bi se tudi nedelavci, ki gredo v Ameriko po opravkih. Če ta načrt obvelja, bo letna kvota komaj zadostovala za slučajne potnike, za delavce pa ne ostane nič.

Pozdravi izseljencev.

Las Palmas, otok Teneriffa 4. aprila 1928. Podpisani izseljenci iz Julijske Benečije, ki potujemo na parniku «Belvedere» v Južno Ameriko, pošiljamo iz španskega otoka Teneriffa v Afriki najprisrčnejše pozdrave staršem, bratom, sestram, prijateljem in prijateljicam: Maksimilijan Grmek, Dobravljec na Krasu. — Just Pupis, Marija Vran, Kazlje — Švara Alojz, Skopo. — Lavrenčič Karlo, Dita Tavčar, Dutovlje. — Može Anton, Svigelj Franc, Krehelj Jakob, Senožeče. — Škamperle Franc, Grželj Valentin, Dolenja Vas. — Mlač Alojz, Mlač

Frančiška, Lokev. — Prekrski Ivanka, St. Vid pri Vipavi. — Ivanka Pečenko, Brje-Rihenberk. — Rebek Marta, Batuje-Črniče. — Sosič Vincenc, Kozina. — Mihalič Josip, Kozina. — Benčič Milan, Hrpelje. — Olga Jakončič, Cerovo. — Rejar Julija, Ivan Debenjak, Kozana. — Tronkar Amalija, Steverjan. — Petelin Rudolf, Zgonik. — Bizjak Sabina, Črnič Angela, St. Peter pri Gorici.

Zgled za matere.

V Kansas City v Ameriki živi gospa Kristina Woodside z možem in hčerjo Loreno. Kristina je mati, ki ne zleze pod mizo pred otročjo trmo. Tako pove zgodba: Nekega dne je Lorena šla z doma in vzela s seboj tudi domači avtomobil, ne da bi bila koga vprašala za dovoljenje. Prišel je večer, minula je polnoč, a mlade gospodične še vedno ni bilo domov. Šele okoli ene se je pred hišo ustavil avto in Loreni so odprli. Mama je zahtevala pojasnil, toda dekle je to kratko odbilo. Mami je bila mera polna; posegla je po obešalu in jih z njim naštel hčeri na hrbet. Zamera strašna! Dekle se je iztrgalo materi iz rok in in zbežalo k prijateljici, pri kateri je ostala do jutra. Ko pa so odprli urade, se je gospodična Lorena oglašila na sodišču in proti svoji materi vložila tožbo zaradi «telesne okvare». Mati je bila obsojena, kajti sodnik je dal prav hčeri, ki je naglašala, da telesno strahovanje ni več času primerno. Rzsodba se je glasila na 100 dolarjev globe ali 100 dni

zapora. Sedaj je stopil na pozorišče gospod Woodside, ki je doslej stal v ozadju. Njemu je bila vsa ta stvar več nego neprijetna in da bi se čimprej končala, je izjavil, da je takoj pripravljen plačati globo in mater in hčer spremiti domov. Toda tu ni računalo s čuvstvom svoje žene. «Še na misel mi ne pride!» je zaklicala gospa Woodside ogorčeno. «Raje grem v zapor. Potem bo Lorena šele spoznala, kakšno krivico je napravila!»

In pri tem je ostalo. Gospo so prijeli in odvedli v zapor. Sedaj je bilo pa tudi Lorenine trme konec. Tekla je k sodniku, ki je pristal na to, da mamo izpusti proti obljubi, da hčere ne bo več strahovala. Uvedla so se mirovna pogajanja. Toda mama je bila trdovratna. Lorena naj si le nikar ne domišljuje, da se bo stvar zanjo tako ceno poravnala. «Le čakaj, da pridem domov!»

Vsa Amerika je bila do skrajnosti razburjena in veliki newyorški listi so že bili na tem, da pošljejo v Kansas City svoje poročevalce, ko se je stvar nenadoma srečno preokrenila. Lorena je vložila prošnjo za materino pomiloščenje brez pogojev in prošnji so nemudoma ugodili.

Vsa srečna je gospodična Woodside sprejela časnikarskega poročevalca. «Obžalujem, kar sem storila,» je izjavila junaško, «mama ima prav!» Takoj na to so pripeljali gospo Woodside in mati in hči sta se ljubeče objeli.

Kaj nam z dežele pišejo

Zapiski Desetega brata.

Vso deželo je Deseti brat obredel in tako povsod kaj videl. Le poslušajte!

V **Godoviču** so se pritoževali občinarji z Veharš in s Trate, da jim bo predaleč občinska pisarna v Črnem vrhu: dve uri in pol! Pošta je v Godoviču bolj v redu kakor šola. Petje in orgljanje v cerkvi je potrebno izboljšanja. Anžicov kostanj ne more zlepa ozeleneti, toliko pritožb se je že nabralo pod njim. Mlekarna dobro napreduje.

V **Varejah** imajo poseben dar plesa. Plešejo, kadar hočejo in kolikor hočejo. To zimo so imeli trikrat ples. Enkrat so šli s sodčkom po vino na Barko. Nazaj grede so počivali in sodček se je stalikal po bregu in vino razlilo. Pa so zbrali za drugo. Če na ples ne pride dovolj deklet, jih nadomeste žene. Če kakšnem fant ne mara plesati, ga pa kakšna stara ženica premoti in zavrti. Za sv. Peter bo spet «ba!» in za opasilo spet. Vareje so ponosne na svojo predpravo.

V **Materiji** je desetnik videl veliko parado okoli Kastelčevega hleva. Hlev je nekoč služil voznikom. Zdaj, ko Božidar nima več gostilne, stoji hlev prazen. Namesto živine so ga zasedli plesalci in plesalke. Desetnik je hotel iti noter pogledat, pa ga je eden ustavil in vratih z besedo «biljeto». Ker ni brž razumel, ga je naghal s «fora». Ljudi je bilo vse polno in ni videti, da bi vladala revščina po teh vaseh. «Včasih», pravi desetnik, «sem zabavljajl čez pupe, pa zdaj vidim, da fantje niso nič boljši. Če bi bili fantje pametni, bi tudi dekleta bile boljše; tako pa ni kaj izbirati!»

Še v **Dekanih** je bil Deseti brat. Dopadla se mu je velikonočna procesija.

dosti moškega sveta v lepem redu, pa lepo petje in godba. Domača dekleta da so bile vse dostojno oblečene in pokrite v procesiji.

PREDJAMA.

Pretekli teden se je poslovil od nas in se preselil v Jugoslavijo tudi po sednih vaseh dobro znani g. Janez Uršič. Sodeloval je več časa pri znani družbi «Selahsa». Ker ni imel italijanskega državljanstva, je moral oditi čez mejo. Želimo njemu in njegovi ženi obilo sreče v domačem kraju.

Vaščan.

RICMANJE.

Velikonočne praznike smo prav zadovoljno in veselo praznovali. Cerkvene obrede je opravljal č. g. Urđič, katehet iz Trsta. To nedeljo, tretjo po Veliki noči, bomo slavili varstvo sv. Jožefa. K prazniku je g. dekan oznanil tridnevno: v petek, 27. t. m. zvečer blagoslov in spovedovanje (samo za ženske), v soboto ob 6. sv. maša, obhajilo in spovedovanje za vse; v soboto zvečer blagoslov in spovedovanje (samo za moške); v nedeljo sv. maša ob 6., ob 8. in slovesna ob 10. Romarji, ki hočejo počastiti sv. Jožefa, lahko pridejo ta dan kakor na praznik 19. marca.

Na škofiji so nam obljubili, da dobimo zopet svojega duhovnika. Že dolgo smo stalnega dušnega pastirja pogrešali, zato se veselimo njegovega prihoda ter ga čimprej pričakujemo.

PODBEŽE.

Iz **pisma Amerikanca**: Cleveland, 9. 4. Raznesla se je novica iz Marquette Michigan, da sta tamkaj ubita zakonska Ivan in Jožefa Čuš, oba iz Podbež doma.

Ivan Čuš je neko jutro vstal ob 6^{1/2} in šel v klet, nekaj iskat. Ko si je hotel prižgati električno luč, ga je streslo, da je zavpil: Pepa, Pepa! Žena je tekla v klet, a je našla moža že mrtvega. Jokaje je sklicala sosedo in povedala, kaj se je zgodilo. Šla jim je kazat v klet, kjer je dobila moža mrtvega. Hotela je prižgati luč, pa je tudi njo ubilo. Tako sta bila oba v 1 uri mrtva. Zdravnik ni mogel storiti drugega, kakor ugoviti smrt. Novica nas je vse močno pretresla, posebno še zato, ker sta zakonska zapustila tri majhne otročiče v starosti od 8 mesecev do 6 let. Bog nas varuj nagle smrti. Prizadetim naše sožalje, pokojnima večni mir!

PREGARJE.

Tudi mi smo izgubili dušnega pastirja. Č. g. Jožef Škoda je že dolgo vrsto let služboval pri nas. Navadili smo se nanj in ga radi imeti. Pa tudi on se je navadil nas in naših krajev. Bil je z vsem dober, spreten za vsako delo, preprost in domač v občevanju. V politične reči se ni vtikal. Ker je bil rojen na Dolenjskem, ni imel italijanskega državljanstva pa je moral oditi čez mejo. Dobil je neko župnijo na Hrvaškem. Slovo je bilo vsem težko. Bodi mu zahvala za vse, kar je dobrega storil v ti duhovnji in želimo mu vso srečo v novi službi.

MARKOVŠČINA.

Pri nas ni človeka, da bi se kakšenkrat oglašil v listu. Naj se godi dobro ali slabo, vse se zamoči in zakrije. Na 15. t. m. smo imeli v naši vasi sv. mašo ob 10., kakor je navada. Cerkev je bila prav napolnjena v kljub slabemu vremenu. Prišlo pa je tudi nekaj fantov z Arviž praznovat belo nedeljo k nam, seveda ne v cerkvi, ampak v gostilni. Do pozne ure so bili in so pred odhodom še neumnosti uganjali pa vasi ter ljudi budili, ki so že šli k počitku. Drugkrat naj se taki gostje bolje vedejo.

Opazovalec.

Pojdi in stori tudi ti tako

Odkod so testenine, ki so tako dobre, vprašal je gospodar, ko je jedel izborne **Pekatete**. Gospodinja mu je pokazala originalne zavojce in bila je vesela, da ga je dobro pogostila.

BISTRICA.

V 16. št. M. I. je bilo zapisano, da so roparji napadli č. g. Ivana Baloha iz Ilarij ter mu iztrgali zlato uro z verižico. To poročilo ne odgovarja resnici. O kakem ropu sploh in govora. Tudi ljubljanski Slovenec je prinesel izmišljeno vest.

KUBED.

Ze pol leta ni bilo mrliča v naši vasi, zdaj smo pa v osmih dneh imeli dva. Najprej smo pokopali neko staro ženo, na 19. t. m. mladenko v cvetni dobi 20 let, Francko Udovičovo s št. 58. Lep smo ji napravili pogreb: 4 mladeniči so nosili krsto, zraven so nosile sveče 4 belooblečena dekleta; vsa dekleta so bila v belo oblečena; tudi drugo ljudstvo se je udeležilo v precejšnjem številu pogreba. Pevci so peli žalostinke. Težko je bilo slovo od groba mladega dekleta. Naj živi v Bogu!

S priložnostjo omenim, da za kopanje grobov ni nobenega reda na pokopališču. Vsakdo koplje, kjer se mu zdi. Prav bi bilo določiti točen red in vrsto.

Na belo nedeljo je bil po stari šegi ofer za cerkvene potrebe. Nekateri moške so tačas raje zad za cerkvijsko kadili tobak in se pogovarjali. Ni lepo!

PODLISTEK.

Gostačeva hči.

16

(Spisal T.)

«Ne vem, s čim bi ti mogla povrniti, kar si nam storila, da si rešila očeta.»

«Ne, ne, mati! Jaz jih nisem rešila, le prva sem našla nanje.»

«Manica, tole ruto sem ti prinesla.»

Mana postane resna. Molče se zgane in čudno pogleda lepo svilenno ruto. Debele solze se ji ulijó po licih.

«Mati, kaj pa mislite?» oglesi se jokaje. «Kako slabo sodite o meni!»

Korenka je zardela kakor kuhan rak. V prvem hipu jo je pograbila jeza, a spomnivša se, zakaj je prišla, izkuša pomiriti se.

Skoro trdo govoričenje nastane. Druga druge ni dobro umela, kaj hoče.

«Ako mi hočete izkazati kako uslugo, mati, prosim, da pozabi vaša hiša, kar je bilo doslej med nami», de naposled

deklet. «Od tistega dne dalje nisem bila še srečna in zadovoljna.»

Korenki sili še bolj kri v glavo. Ne ve, kaj bi odgovorila. Jecljaje hoče opravičiti sebe in moža, a vidi se ji, kako nerada se razgovarja o tem. Da bi bilo prej konec, ponudi zopet ruto.

«Mati, rekla sem, da tega ne morem vzeti. Dela usmišljenja plačuje le Bog sam», brani se Mana.

Žena se posiljeno nasmehne in pravi: «No, bodeva že poračunili. Domov se mi mudi; večerjo treba pristaviti.»

Nekako čuden je bil poslov. Ne vem, kateri je bilo huje pri srcu, ko sta se razšli.

Jurij je stal na domačem pragu, ko je prišla mati od Mane. Ustrašil se je njenega resnega obraza, vedoč, da mu je nakana izpodletela, ker nikdo drugi, nego on je pregovoril mater, da je storila ta odločilni korak. Predno je dospela mati do njega, izginil je z mesta, ker skrivaj je hotel o tem govoriti z njo.

«S takimi ljudmi je težko govoriti!» izpregovori mati po večerji, ko sta s sinom sama v hiši.

«Kaj pa je bilo?»

«Ruto sem nazaj prinesla.»

«Nazaj?»

«Čemu si me silil do nje?»

«Kaj pa je rekla?»

«Vzeti ni hotela.»

«Zakaj ne?»

«Ker je svojeglava.»

«Ali ni nič rekla?»

«Naše hiše zopet išče!»

«Ali ne sprave, prijaznosti?»

Mati omolkne. Sin jo je prekosil. Molče se odpravi mati v kuhinjo. Jurij je zvedel dovolj; tudi on zapusti sobo s tajnim smehom na obrazu.

Šel je streč očetu, ker nocojšnjo noč je bil on na vrsti.

«Micka pravi, da Andreja ni še doma», de mati stopivša v bolniško sobo.

Bolnik ne odgovori, tudi Jurij molči na te besede.

Korenovemu hlapcu pa se je godilo ta večer prav dobro. Ze celo popoldne je praznil s tovariši v krčmi bokale. Družba je bila jako živahna: žabarja Šimna je imela v svoji sredi. Niti beliča ni imel v žepu, a vendar je pil kakor goba, saj je plačeval «Korenov bogatin», tako ga je danes hvaležno klical. Zgovoren je bil možiček, da že davno ne tako; vse krotke in pikre zabavljice, ki so se vsipale nanj, niso ga mogle ozlovoltiti.

«Šimen, kako pa se bodeta spogledala doma s staro?» draži ga nekdo. «Ne bil bi rad v tvoji koži», posmehuje se drugi. «Vse kosti ti bo premlela», plaši ga tretji. «Šimen, ne boj se! Saj sva blizu. Kar poklič, ako bo kaj hudega!» ponudi se nekdo.

«E, kaj se repenčite?» zareži žabar, navidezno jezen, in potegne požirek. «Ko bi vas mlada vaša kri ne opravičevala, primaruha! vse bi vas na glavo postavil.» Silen smeh nastane.

«No, ali ste znoreli?» zakliče mlad, vi-

Kot tretjega mrliča v tem mesecu smo pokopali dne 23. Petra Škrkata s št. 72. Bil je šele 56 let star, pošten človek, dober gospodar in vzoren krščanski oče. Kako so ga ljudje spoštovali, pričala je obilna udeležba na pogrebu. Pevci so mu zapeli pred hišo «Vigred», v cerkvi «Blagor mu», pri odprtem grobu pa «Jamica tiha». Zbor je dobro pel pod vodstvom g. župnika, da so se vsem orosile oči od ganotja. Blagemu pokojniku večni mir.

DIVAČA.

Dva dni, 14. in 15. aprila, je gostoval pri nas takozvani potujoči kino. Predstavljaj je Kristusovo trpljenje.

Bela nedelja, praznik našega opasila, je šla mimo nas skoroda neopazno. Običajnega plesa tudi letos nismo imeli. Vsa čast fantom, ki so prišli do prepričanja, da se da izhajati tudi brez plesnih norosti. Naj le trdno vztrajajo na ti poti.

IZ ŠEMBIJ.

Na veliko sredo je nenadoma nastal požar ob devetih dopoldne v neki hiši. Ker je pihala burja, so bile naenkrat tri hiše v ognju in je vse pogorelo. Samo dva posestnika sta bila zavarovana.

Pokopališče nam hočejo vzeti. Že čez 600 let pravijo da je staro naše pokopališče, zato smo zelo nejevoljni, pa kaj se čez; zgradili bomo drugo, ako Bog da.

AVBER.

Naš domačin Domine Turk je odprl osmico, v kateri toči prvovrstno teransko kapljico po 4 lire. Osmica bo otvorena še nekaj tednov, zato naj ne zamudi lepe prilike, kdor hoče poceni okusiti res izborni teran.

Zdenko Štrancar se je v družbi prijatelja Pirca iz Koprive vozil prejšnjo nedeljo zvečer s kolesom iz Planine proti domu v Avber. Sredi klanške poti, se kolo Štrancarjevo podre in Štrancar pade z glavo po tleh, naravnost v nezavest. Pirc je šel po pomoč in ponesrečenca so odnesli v bližnjo hišo, kjer so mu pomagali, kakor so pač mogli, dokler ni naslednjega jutra prišel g. dr. Pavlica, zdravnik iz Vipave, ki mu je dal prvo pomoč. Upati je, da ne nastopijo komplikacije.

GRAČIŠČE v Istri.

Iz vsake vasi se kaj oglase v Mali list, od nas pa le premalo. Zato napišem jaz par vrstic o našem gospodarskem stanju. Lani smo iz naše vasi prodali kakih 100 kvintalov zgodnjega krompirja, ker smo mislili, da bo poznega krompirja dovolj za našo porabo. Žal je bila velika suša in računali so nas prevarili. Zato bi bilo prav letos bolj previdno ravnati pri prodaji zgodnjega pridelka.

Iz naše vasi ne hodimo v tujino za zaslužkom, živimo kakor ena družina v ljubezni do domačega kraja. Zadnji čas šele je razmeroma veliko število deklet šlo služiti. Je pač potreba denarja bolj kakor nekdaj.

Tajništvo in naša pošta.

Oglasi se ne objavljajo zastoj. Z oglasom treba poslati plačilo po tarifi. — Kdor želi pojasniti na razne oglase, mora priložiti znamko ali prazno dopisnico za odgovor.

E. Hrvatlin - S. Martino in Peno: naročnino L. 10.— prejeli.

Jurca Ivana, Volčji grad. Vi ste prav taki sorodniki kakor dediči po umrlih bratih. Dedščina se razdeli enako med vse brate in sestre; ker jih je bilo pet, gre vsakemu peti del. Izmed petih-bratov in sester je živ samo eden, ta dobi eno petino ostala dedščina se razdeli med

dediče bratov in sester; med temi ste tudi vi. Vam kot hčerki pokojnikove sestre gre ena petina, ako vaša mati ni imela drugih otrok. Vse to velja, če so pokojnikovi starši umrli pred njim.

Zupni urad, Avber. Iz spisov finančne intendance v Trstu ni razvidno, da bi bil pokojni župnik K. A. iz Skopega vložil prijavo ne glede vojne odškodnine ne rekvizicije.

Vogrič Franc, St. Viška gora. Za vsako poizvedbo potrebujemo ime in priimek prosilca (vojne odškodnine ali pokojnine), imena njegovih staršev (pri materi tudi dekliški priimek). Sporočiti nam morate, ali ste napravili že konkordat. Če še nimate konkordata, se nahaja prošnja v Gorici.

Ostrouška Anton, Kobjaglava. Posredovali smo na intendanci. Obljubljeno nam je bilo, da bodo storili vse za hitro rešitev.

Knafele Anton, Koritnica. Sporočite nam imena svojih staršev.

Pipan Alojzij, Sveto. Intendanca si je vaša zadevo še enkrat zapisala, da poskrbi za hitrejšo rešitev.

Gospodarstvo.

Tržaški parnik v Bolgariji. - Tržaški lojč je prodal svojo ladjo «Carniolia» («Kranjsko») neki bolgarski plovni družbi. Bolgari so parnik prekrstili v «Burgas».

Predilnica v Kranju. V Kranju se bo ustanovila nova tovarna blaga za obleko.

„Na morje Madžar“. Mažarska vlada je naredila s Kozuličem in z «Ogrsko družbo za plovo v Levanti» dogovor, po katerem bosta obe ti družbi dobivali letno polrugi milijon pengov podpore ter bosta pluli pod mažarsko zastavo. Ogrska družba dobi nov parnik z imenom «Honved». Pristanišče bo na Reki.

Nov parnik v Jadranu. - Paroplovna družba Ivo Račić v Splitu je izročila prometu nov velik parnik, ki nosi ime «Carica Milica». Parnik obsega 10.000 ton. Narejen je bil na Angleškem.

Nemški vojni dolg. Diplomacija se živahno razgovarja s tem, da bi se vojni dolg nemške države od 132 milijard milijard znižal na 32 milijard. Polovico tega (16 milijard) naj bi se razpisalo kot posojilo Nemčiji, drugo polovico, pa naj bi plačevala v obrokih.

Dobra krava. V Nushi v Aostski dolini je nekemu kmetu vrgla krava štiri zdrave teličke. Krava ima toliko mleka, da je prehrana vsem štirim zagotovljena.

Kokoš jajčarica. V bližini Berna v Švici ima kmet eno kokoš, ki nosi poprečno 85 gramov težka jajca (navadna kokoš znese jajce 50 gr težko). Nekoč je znesla jajce težko 105 gr.

Kako je v Furlaniji. Prijatelj našega lista, ki se mudi v Furlaniji, piše: Furlanija je glede kmetijstva na visoki stopnji. Tukaj se že vidi žito sejano s stroji. Glede murvovih nasadov je gotovo

Furlanija prva v Italiji. Enako glede regulacije rek. Ceste po Furlaniji so naravnost krasne. Blizu vasi so ob cestah drevoredi. Ljudstvo je ubožno, ker je povečini kolonsko. Pred kratkim sem bil v vasi, kjer biva 70 družin, pa vse imajo enega skupnega gospodarja — barona.

Zlata cena. Uradna cena zlata po borzi 25. aprila je 366.16, t. j. za 100 zlatih lir dobiš 366 lir v navadnem denarju in še 15 stotink.

Vojna odškodnina. Borzna cena beneških obligacij 25. aprila je 78.10. Za 1000 lir v obligacijah dobiš torej 781 lir v gotovini.

Cene za pomorsko vožnjo so močno padle. Opaža se velika svetovna konkurenca, ker je preveč ladij in premalo prometa.

Zlato. Cene žita se dvigajo. Tako so se dvignile v Čikagu, v Budimpešti, v Novem Sadu. V Novem Sadu je pšenica na borzi po 363 Din. Obeta se pa še nadaljni dvig.

MALI OGLASI

KDO mi posodi 2.000 lir proti dobrim obrestim za dobo 1 leta? Popolna varnost. Event. vračam lahko mesečno. Ponužbe na upravo pod „Varno.“

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar, Trst - Via Ugo Polonio 5.

IVAN KRŽE

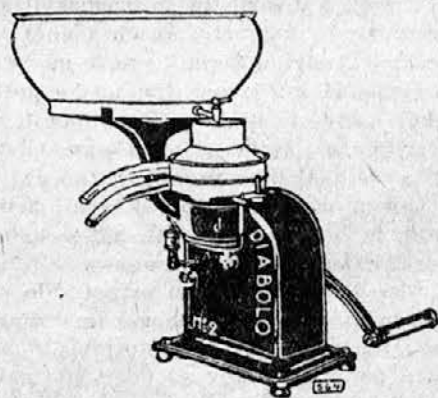
ima v zalogi vse raznovrstne

kuhinjske in hišne potrebščine

iz stekla, aluminija, lesa, emajlirane prsti itd. — Krogle za igro iz ameriškega lesa.

Nizke cene

ZRSZ. Piazza S. Giovanni št. 1

Pojasnila prebivalcem goriške pokrajine daje zastopnik tvrške

VITTORIO JONSON - GORICA

Via Contavalle 4 II.

Tudi za najmanjšega kmetovalca se izplača v najkrajšem času nakup

posnemalnika „DIABOLO“

je prvovrsten in svetovni izdelek, je preprost, močan in vztrajen. Plačilni pogoji so ugodni. Večletno jamstvo tovarne. Krajevni zastopniki se iščejo. Ceniki in katalogi so brezplačno na razpolago.

Knut Jonson - Bolzano.

sokorasel hlapec, v tem hipu v sobo stopivši.

«Jaka, Jaka!» vpijejo vsi hkrati.

«Samo še tebe smo pogrešali! Kje neki si se potikal? Na, pij!» slišijo se glasovi z raznih strani.

«Sem-le prisedi, k meni, Jaka!» povabi ga Korenov «bogatin», ter se odmakne nekoliko po klopi, da priredi prostor.

«Andrej daje danes zanj», hvalisa oni, ki si je v kotu za mizo odbral najvarnejše mesto.

«Saj lahko daje», dostavi Jaka, kakor bi to ne bilo nič čudnega.

«Sedaj pa povej kaj novega», poseže vmes Andrej, kakor bi se branil take hvale.

«Ha, ha, ha!» zakrohoče se novi gost na vse grlo. «Nekaj posebnega vem, sam sem videl z lastnimi očmi. Andrej! to bi te pogrelo, ko bi vedel, kar jaz vem.»

«Ako res kaj veš, pa povej!» silijo nestrpno oni v kotu. «Saj nismo otroci!»

«Ha, ha, ha!» roga se Jaka še glasneje in škili na soseda. «Ti, Korenov, s tvojo poroko ne bo nič. Zakaj pa tako malo paziš na nevesto?»

Ona si zbira drugega

In zate ne mara nič več,

zakroži z ubitim glasom in se še oblastneje kremži.

Vsa družba udari v silen smeh.

«Jurij ti jo je vzel, Andrej! Gorši je od tebe», nagaja Šimen muhasto, a brez zlobe. «To ni nič čudnega», opomni nehvaležno pivec v kotu. «O tem je že govorila vsa vas, predno se je Andrej spomnil na njo.»

«Pa, ko bi bili videli, kako sta se smejala!» draži zopet Jaka. «On je govoril, ona pa kimala, da je bilo veselje. Andrej, ko bi ti videl, krč bi te zvil na mestu.» «Pa jokati bi začel», dostavi nekdo. «Saj mu že gre na jok.»

Andrej je sramežljivo povsobil glavo. Huda rdečica ga je zalila. Besedice ni

mogel ziniti. Dasi ga je vino ojunalo, izgubil je vendar v tem hipu vso samozavest.

«Andrej, ali pustiš, da tako o tebi govoré?» opomni ga Šimen.

Oči se posvetijo Andreju, ves besen plane kvišku, pograbi bokal, poln vina, in ga vrže v starega žabarja, zadene pa onega vjedljivca v kotu. «Vrag vzemi vse vkup!» zakriči Andrej silovito.

«Ho, ho, Andrej!» oglasi se krčmar in ga pograbi za ramo. «Čeprav si Korenov, kozarcev pa mi ne boš pobijal, kadar bi se ti zljubilo.»

«Meniš-li, da sem tnal?» vikne z vinom polita hlapec v kotu in vrže krožnik v Andreja. Vse plane po koncu. Strašen krik in pošum nastane v sobi. Konec vsemu pa je, da Andreja postavijo pred prag. Stemnilo se je že med tem, in pijanec na cesti ni vedel, kam bi se obrnil. Klet je nekaj časa pred hišo in jih izzival iz sobe, a ker so se mu le po-

smehovali, odrinil je počasi proti domu. Tako težko še ni hodil po cesti, kakor danes. Zvrnil se je sedaj čez to, sedaj čez ono ograjo ter jo polomil. Nevoljen sam nad seboj, še bolj pa nad ograjo, izruje ob cesti kol in nanj opirajoč se tava dalje v temo. Sredi polja začuje tik pred seboj šum in hojo. Strah ga preleti. Predno odpre usta, oglasi se prikazen poleg njega: «Šimen, ali si ti?»

«Jaz sem, jaz! Tukaj imaš, česar iščeš!» zareži Andrej in zažene kol povprek čez Jero — zakaj ona je tukaj čakala — pa jo takoj pobije na tla.

«Jezus, Marija!» zastoka žena in se več ne gane. Andrej pa se grdo nasmehne in koraka dalje. «Le čakaj malo, ti čarovnica, tvoj stari pride kmalu!» kliče nazaj. «Ali sem te plačal?» In zopet se krohota v črno noč.

(Dalje.)

ZANIMIVOSTI.

Številka 13.

Številka 13 je po mnenju praznovrcev nesrečna. Pa ni tako. Znameniti potovalec na severni tečaj Nansen je nastopil težavno potovanje s 13 osebami, se je odločil 13. marca 1895, da gre s pasjimi sanmi proti tečaju; 13. avgusta se je oprostila njegova ladja ledenih spon in 13. avgusta drugega leta je Nansen stopil na domača tla. Čelo Nansenovi psi so imeli s to številko opravka, kajti tri psice Nansenovega pasjega spremstva so vrgle po 13 mladičev.

Vljuden opomin avtomobilom.

Pri nas — in tudi drugod po svetu — se ljudje jeze na avtomobiliste, ker jim zasmrajajo zrak ali jih včasih tudi skrašajo za pol nog, ako ne za glavo. Prav za prav je pa pravi in končni nepridiprav le avtomobil sam. Nanj je treba nasloviti opomine in svarila in kozje molitvice. Tako pravično gleda na stvar tokijska policija, ki je nabila po tokijskih cestah sledeč, po vseh pravilih japonske vljudnosti sestavljen napis:

«O avtomobil! Ti si lep, ti si hiter, ti imaš moč. Toda ne zahtevaj, prosim, prevelikih prednosti na temelju svoje lepote, hitrosti in moči. Misli na svoje male brate, ki so tako globoko pod teboj: na psa, konja in pešca. Psa strašiš s svojim tuljenjem. Lahko ga spraviš v nevarnost in zmečkaš. Daj mu prostora, da more varno preko ceste. Konj se plaši pred tvojim hrupom in tvojimi slabimi duhovi. Ne napadaj, prosim, prekomerno njegovih ušes, oči in nosnic! Pešca imaš na zadnje v računu. Toda morda storiš prav, ako imaš usmiljenje za njim, kajti nemara bo jutri tudi on vodil svoj avtomobil».

Tolike vljudnosti nasproti avtomobilu bo zmožen komaj kak drug narod na svetu. Vendar je dejstvo, da je ta način našel prijatelje tudi v Ameriki. Tako predlaga neki veliki newyorški list čisto resno, naj služi japonski napis za zgled tudi ameriški policiji.

Psi-tihotapci.

Francoski tihotapci, ki vtihotaplajo iz Belgije, imajo pse, ki nosijo kontrabant. Francoski carinski uradniki pa imajo policijske pse, ki so tako izvežbani, da lovijo svoje tihotapske tovariše. Pravijo, da je zanimivo opazovati kučke, kako zvesto vrše svoj posel: prve, kako prinesejo blago svojemu gospodarju, druge, kako priženejo «tihotapce» uradnikom.

Nagajivi časnikarji.

Neki pariški list je pisal, da je predsednik republike, Doumergue, velik ljubitelj ptic in da ima na vrtu svoje palače velikansko kletko, kjer goji vsakovrstne ptice. To pisanje je bilo iz trte izvito, a domoljubni Francozi so verjeli in začeli z vseh vetrov Francije pošiljati predsedniku velikih in malih ptic, tako da predsednik ne ve, kam bi vso perjad spravil in bo morda res moral zgraditi listo pravilčno kletko. Tako-le časnikarji spravijo človeka v zadrego.

V deželi palčkov.

Se se nahaja na svetu dežela, da se dobi oziroma, da se kupi za en naboj (patrono) deset žensk in srednjevelik prašič. V tej deželi pihnejo matere svojim kričočim dojenčkom dim iz svojih smotk v obraz, da jih utolažijo. Moški nosijo dolge, ženske kratke lase. Ogenj napravijo z drgnjenjem dveh polen. Harfa,

narejena iz bambusovega drevesa, je edino godalo. Ta dežela je dežela palčkov v notranjosti holandske Nove Gvineje. (Otok severno od Avstralije). Sredi visokih gora in gostih gozdov vlada v tej deželi za Evropejce naravnost moreče podnebje. Cele tri mesece treba, da se prepotuje ta razmeroma mala pokrajina. Palčki, od katerih ni nobeden višji kot en meter, žive še popolnoma v kulturi kamenene dobe. Posode, katere uporabljajo, so iz izdolbenega bambusa in edino njihovo orodje so kamene sekire, kameni noži in kamena dleta. Palčki se bavijo tudi nekoliko s poljedelstvom, glavno jih pa preživlja lov. Po svoji čudi so krotki in prijazni tudi v družinskem življenju.

Odpuščanja je prišel prosit.

Mlad človek je nedavno prišel v banko v Memfisu v Egiptu. Stopil je k bankirju, rekoč: «Me li poznate?» Bankir ga ni poznal. — «Jaz sem Roland Klussman; 5. oktobra 1922 sem oropal vašo hišo in ogrožal vaše življenje. Guverner Horton me je pomilostil, zdaj sem pa prišel tudi k vam ter vas prosim odpuščanja». — Bankir je segel mlađeniču v roko in mu ponudil službo v banki. Roland je pa službo odklonil. Rekel je, da gre k svoji materi, s katero hoče skupaj živeti zdaj, ko je prišel zopet na pravo pot.

Zadnji atentat.

Atentat, izvršen v Milanu v četrtek 12. aprila, je vzbudil občo pozornost v Italiji in zunaj. Pri tem se je obudil spomin, na neki prejšnji atentat na osebo kralja Viktorja Emanuela III. Dne 14. marca 1912. je streljal proti njemu neki Antonio Dalba, toda brez uspeha. Od takrat do zdaj ni bilo podobnih napadov na kraljevo osebo.

Namišljen duhovnik.

Da nastopajo razni pretkanci kot zdravniki, policijski funkcionarji vojaški dostojanstveniki in celo kot principi — ni nič novega. Znatno redkejše se pojavljajo laži-duhovniki. Od časa do časa se pa dogaja tudi to. Pravkar so na Tirolskem razkrinkali in zaprli takega lažiduhovnika. Najprej se je bil oglašil pri župniku v Zirlu in se predstavil kot duhovnik in katehet Jentsch (Jenč) iz notranje Avstrije. Župnik mu je na besedo verjel in mu izročil kaplanske posle. Nekaj časa je lažiduhovnik nadomestoval tudi župnika, ki je šel na dopust. Obnašati se je znal tako vzorno, da so ga vsi spoštovali. Ko se je župnik vrnil z dopusta, je Jentschu svetoval, naj se zglašuje v frančiškanskem samostanu v Telfu, kjer ga bodo na njegovo priporočilo radi sprejeli. Jentsch je ubogal in v samostanu mu niso odrekli gostoljubja. Toda bistre oči redovnikov so takoj spoznale, da z Jentschem ni vsev redu. Prior ga je potipal z latinščino in drugimi vprašanji in Jentsch je pri tem izpitu srčno propadel. Samostan je nato obvestil orožništvo, ki je Jentscha aretiralo.

Po čem je lira?

Dne 25. aprila si dal ali dobi:

Za 100 dinarjev	33.25 L.
» 100 čeških kron	56.10 »
» 100 franc. frankov	74.55 »
» 100 švicarskih fr.	364.— »
» 100 nemških mark	450.— »
» 100 avstr. šilingov	264.25 »
» 1 dolar	18.75 »
» 1 funt	92.15 »

Tipografia Fratelli Mosetta - Trieste.

Zobozdravniški ambulatorij

Dr. G. LAURINSICH

TRST — Via delle Sette Fontane 6 — TRST

Izvršuje točno vsako delo z zlatom in kavčukom. - Slovencem z dežele poseben popust za potne stroške.

Govori se slovensko. Delo zjamčeno. Cene ljudske.

Odperto od 9-13 in od 15-19 - Ob nedeljah od 10-12.

Dr. SARDOČ
ZOBOZDRAVNIK
TRST
VIA S. LAZZARO 23, II.

ZDRAVNIK

Dr. FRAN GRUDEN

ordinira v TRSTU

Via S. Lazzaro 23 II n.

(zraven kavarne Roma)

od 10 in pol predp. do 13

V NABREŽINI ord. samo popoldne
od 14 do 18 (na lastnem domu.)

Izšel je
ŠTOKOV
VEDEŽ
za leto 1928
cena v platno vezan L. 3.60

Prosvetna društva.

ki imajo nevezane knjige ter jih izposojujejo, delajo sebi veliko škodo, ker bodo knjige kmalu vničene. Kaj storiti? Treba je, da jih dajo vezati. Pošljejo naj jih na Katoliško tiskarno v Gorici Riva Piazzetta 18, kjer jih bodo vezali.

Kje pa vi kupujete obutev?

Najboljšo čevljarnico v Trstu ima

Matija Pahor

Trst - Via Arcata 19 - Trst

::: LASTNA IZDELOVALNICA :::

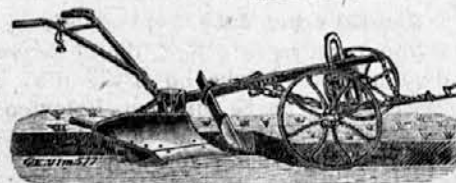
Čevlji delani samo na roko

Tvrška znana po vseh podeželskih sejmih.

Velika izbira.

Prijazna postrežba - Zmerne cene.

"Bacchus"-plužič na 1 kolo za vinograd
PLUGI za hribovit svet, obratljivi, za globoko oranje, za obdelovanje mrtvice itd.

PLUGI češkega izdelka:

St. 5 teža, kg.	70 kg.	cena	L. 300.—
" 7 "	84 "	"	330.—
" 8 "	94 "	"	380.—
" 10 "	125 "	"	490.—

KULTIVATORJI na kolesa, s 7 jeklenimi rti, teža 150 kg., cena 320.
Stroji za osipanje krompirja in koruze. Brane lahke in težke, dvo-ali trodelne, domačega in tujega izdelka, po najboljših pogojih. Sesalke za gnojnico iz litega železa, cev Mannesmann 83 mm, dolge 3 do 4 m. težke 65 kg., v vsakem oziru zjamčene 800-810 L.

Dobavljajo se vseh vrst poljedelski stroji. Brezplačni proračuni
Ing. Righi & M. Vidovich, Trieste (13) Piazza Goldoni 10

Čevljarnica **FORCESSIN**odlikovana v Parizu in Genovi 1924.
z veliko premijo, diplomo in zlato svetinjo

Trst — via Caprin 5 pri Sv. Jakobu — Trst

Beli zvonček
zimi odzvanja,
vziredi lepi
glavo priklanja.V lepo naravo
ven pohitimo,
ob sončnih žarkih
se poživimo.A izpod strehe
bos mi ne hodi;
pri Forcessinu
čevlje dobodi.